

Rjøbenhavnsposten.

24. Aarg.

Loverdagen den 21de December 1850.

Nr. 298.

Kjøbenhavn, den 21de December 1850.

— Det var at formode, at den ommeldte Interpellation til Krigsministeren ikke vilde føre til noget Resultat. Det er høist vanskeligt at stætte sig de nødvendige Bevisligheder i en saadan Sag, og uden disse nytter al Declamation ikke. Hr. Ingstrups Foredrag var rhetorisk og pathetisk, han var ikke i Forlegenhed for Prædicater til at betegne Forkasteligheden af den paaankede Straffemaade; men forsaavidt han vilde paaanke dens Misbrug, da maatte han have forelagt Beviser, og forsaavidt han vilde paaanke den blotte Anwendung, da havde Saadant mere passende funnet opsettes til Straffelovens Behandling, hvor Krumslutning forestaaes ophævet. Interpellanten vakte mellem disse Anker; idet han følte Mangelen af Beviser, angreb han Straffen i Almindelighed, idet han følte det Overflodige og Urigtige heri, klagede han over Straffens Misbrug. Krigsministeren havde det særdeles mageligt; han svarede blot, at Krumslutning var en gammel Straf, som paa ny var autoriseret og videre udstrakt i hans Formands Rescript af 4de April 1848. Dette forhindrede dog ikke B. Christensen fra at secundere Ingstrup, og han kom derfor i Opposition mod Tscherning, som jo maatte lage Ministerens Parti. Men Tscherning opnaaede dog, hvad Ministeren udtrykkelig havde afflaaet Interpellanten, at Ministeren lovede at ville forelægge Thinget en Meddelelse om de Tilfælde, hvori Krumslutning hidtil er blevet anvendt; det skal ikke være saa sjeldent; Ministeren nævnte tre Slags Soldater, som laae i Garnison her i Byen, af hvilke den sidste bestod af saadanne, hvis Opsærl i Felten har været om ikke set, saa dog mindre god. Disse Folk blive desuden indquarterede paa Steder, hvor de finde set Selstab, der forfør dem til forskellige Udfejtelser, hvorved de komme i Conflict med Disciplinarlovene. Grundtvig, som naturligvis oversører paa hver enkelt Soldat den hele Armees Fortjenester, maatte ogsaa give sin Indignation Lust, saavel i et føregået Foredrag som i idelige Afbrydelser under Hr. Halls. Denne, som er Auditeur, oplyste meget klart det Uheldige ved Forespørgselsens Form og Bevisernes Svaghed. Vi troe for Resten gjerne, at Interpellanten har haft Ret i Hovedsagen; den militaire Retspleie frembyder sorgelige Exempler nos, der ere tilstrækkelig constaterede, men man kan ikke forlange, at Krigsministeren, som staar paa Officerernes Side, skulde anerkjende nogen Klage i saa Henseende for begrundet, saalænge han ikke ved uimodsigelige Bevisligheder twinges dertil.

— Den i Aften seent ankomne Post indeholder intet mærkeligt Nyt. Preussen fortsætter sin Desarmering, 100,000 Mand have

alt faxet Lov til at gaae hjem; Cabinettet kan ikke blive suppleret, da Ingen vil være Indenrigsminister, men til Olmützer Punctuationen findes man desto flere nye Supplementer og Forklaringer, der meer og meer overtyde om, at Østerrig dog i Grunden ikke vil andet end den gamle Forbundsdag, og at Preussen skal anerkjende den. I Thürhessen klaget man meget over Indquarteringen af de graadige Forbundstropper; den preussiske Commissair, Gen. Peucker, er kommen til Kassel og har erklæret Indbyggerne, at naar de ikke betale Skatter, saa faae de ogsaa Indquartering. Den vigtigste Nyhed er egenlig den, at de preussiske Officerer og Soldater i stort Antal have forladt den holsteniske Armee; men dette omtales kun losligt som en Bisag af de slesv. holsteniske Blade.

— Thorvaldsens utrættelige Biograph, J. M. Thiele, har udgivet et nyt Arbeide om sin „kjære stadige Tanke“, nemlig „Thorvaldsens Ungdomshistorie 1770—1804“. Efter at Forfatteren først i en interessant og livlig skrevet Fortale har aflagt Regnskab for Børkets Foranledning skrider han til at fortælle os Thorvaldsens Barndomsliv, hans første Uddannelse, hans smaa Triumphs herhjemme, der tilsidst stætte ham Reisestipendium. Vi folge nu vor Helt paa hans lange Særeise til Malta, Tripolis og Sicilien, hans Overfart derfra til Neapel, Ophold der og endelige Reise til sit Bestemmedessted, Rom. I Rom forlænges hans Ophold fra det ene Åar til det andet under Kampe med Mangel, Sygdom og Mismod, indtil hans Stilling efterhaanden forbedrede sig ved hans vorende Berommelse og deraf følgende behagelige og gavnlige Forbindelser. De Meddelelser, hans Biograph saaledes kan give os, ere samlede med en næsten exempellos Flid, ordnede med Skønheds- og Omhu og fortalte med megen Sandhedskjærlighed og Interesse for sin Gjenstand. Derimod bliver det et andet Spørgsmaal, hvorvidt de herved vundne Resultater har været saa store Anstrængelser værd. Den Interesse, man kan have af at følge en stor Konstner ind i hans private Liv, maa hovedsagelig søges i, at man der kan faae et Indblik; i Maaden, hvorpaa den stabende Genius bringer sine Frembringelser til Verden, hvorledes de undfanges, vores i Tanken gjennem Skamp og Trivol og endelig fremtræde for Lyset; men en saadan Skildring har Forfatteren ikke været i stand til at give os. Gjennem Thorvaldsens Person kommer vi vel i Forbindelse med en Mængde Buster, Statuer, Basreliefs, Medaillons og Tegninger, men det er kun paa en udvortes Maade, idet det fortæller os, det og det blev bestilt, det og det blev færdigt. En Konstners Liv kan ogsaa have samme Verdi som elhvert andet Menneskes, forsaavidt det nemlig i en og anden Henseende har været rigt paa interessante og usædvanlige Begivenheder, være

sig mod inden eller mod uden, en saadan Skildring kræver en vis digterisk Pen; den Biograph, der her skal tilfredsstille os maa have Evne til at forme sit Materiale til et heelt færdigstøbt Billede; en saadan Virtuostet finder man især hos franske Biographer, men deraf har Thiele kun saare lidt og kunde rimeligvis kun have lidt naar overalt den strængeste Sandhed fulde folges. Da nu vor Forfatters Arbeide hverken har funnet slæge ind paa den første eller anden af de her antydede Retninger, er funnen en tredie iog det temmelig værdilos tilbage; en Fremstilling nemlig, der ved at holde sig til det udvortes Liv og Det mod Offenligheden, vendte dog heelt igjennem kun gaaer ud paa at vise, hvad vi meget godt vide i Forveien, at Konstneren i sit Hjem kunner et almindeligt Menneks. Et saadan Resultat af meget vidtfligige og minutiose Skildringer synes noget fattigt. Biographen har omfattet sin Gjenstand med saa særdeles megen Kjærlighed, at han er blevet blind og har tabt den kritiske Sands, Evnen til at vrage, han kan ikke saae det over sit Hjerte at udelukke en eneste Tøddel, som han veed, uden Hensyn til Værd eller Uverd, derfor aftrykkes Masser af fuldkommen ligeuglydige, ubetydelige, ja oveniføjet ofte saa godt som eenslydende Breve, derfor saaer man omfattende Gjentagelser, som i det Afsnit, der skildrer Reisen fra Sicilien til Neapel, hvor Biographen giver os baade et Astryk med Citationstegn af Thorvaldsens originale Dagbog og et andet selvstændigt Referat, hvis eneste Afsigelse fra Dagbogen næsten er, at det er uden Citations-tegn, derfor endelig bliver Biographen underiden uretfærdig mod de omtalte Personer, idet han glemmer, at Thorvaldsen vel for os er en nognaelig Konstner men ikke kunde have en saadan Anseelse fra Fodselen af, og først maatte tilkæmpe sig den. Forsaavidt de mange ubetydelige Breve fra Thorv. meddeles for at charakterisere denne er det ogsaa uheldigt, at det ofte bliver twivsamt, hvorvidt Thorvaldsen selv er Forfatter til dem eller ej, nogle har han ganske vist el v skrevet, andre ligesaas vist ikke, men Spørgsmaalet om hvori

Grændsen er bliver altid usikker, Biographen synes tilbzielig til at tilægge ham for mange.

I Værket findes der adskillige Breve, der virkelig ere interessante ved det charakteriserende Lys, de faste paa deres Forfatter, saaledes Moderens af ukonstlet Hjertelighed overstremmende Billet, Gaderens eiendommelige Unuesulde Skrivelser og Schuberts ceremoniose complaisante Promemorier. Samleren og Udgiveren af dette Værk har erhvervet sig Fortjeneste ved sin Interesse for Sagen, men just disse Egenstaber have dukket hans dybt ned i den i Tydtsland saa gaengse Mistik at optrykke alt muligt, Læst og Fast, om en berømt Mand, en Fremgangsmaade, som de hæderlige Afsløre uden Twiv vilde være de Forste til at modsatte sig, hvis de ikke havde lovlig Forhindring. Hvormangen stor Digter vilde ikke vende sig i sin Grav hvis han kunde see, hvorledes det beundrende Smaafolk foer frem med hans Esterladerstababer og udgav ethvert Kladepapir og ethvert vieblisseligt Indsalb, som Forfatteren længe havde indriet til Undergang men ulykkeligvis ikke havde faaet brændt, medens det var Tid.

— I „Flyreposten“ opfattes vor Artikel om Slesvigs Negerringstilstande isorgaars som om den vilde insinuere, at Ministeriet hemmelig understøttede Flot mod Tilsch. Dette er en Bildfarelse; Ministeriet har sikkert ingen Modstand at frygte af Tilsch og behover altsaa heller ikke at understøtte Nogen imod ham. Men vi have kun villet antyde, at Negeringen i Flot seer Slesvigs egenlige Representant, hvorfor hans Ønsker ere det samme som Besalinger. Det er derfor vi have fundet, at hans Stilling burde være officiel. Hrad forsvrigt Artiklens Bevæggrunde angaaer, da ville vi bede „Flyreposten“ ikke at genere sig, men rykke reent ud med dens Viisdom. — Artiklen indeholder ikke Andre end hvad der er Saavært bekjendt, som interesserer sig for disse Forhold, hvad enten han boer i Slesvig, Holsten eller Kjbenhavn.

Mohammed den Grimme og Fatmeh den Skjonne.

(Fortsat.)

Derpaas fortalte han ham, hvad der var forefaldet; men Mohammed lo i Hjertet og tankte: „Min Ønkelse er formodenlig bange for at Dameen skal aade mig.“ Han gik da til en Barber, for at lade sig børber og parfumere; han lagde Turbanen i ziirlige Holder, han spandte Shawlet fastere om sine Høster og teg nye Skoe paa; og bestandig kneb han sin Mund sammen, af Frygt for at skramme Dameen, og den hele Dag levede han i Forudsætningen af et Paradiis; thi han sagde red sig selv: „Det er set ikke umuligt, at Dameen har forelsket sig i mig, og at hun er en skjøn og riig Enke, der vil forelæue mig at ægte hende.“

Da Astenen brod frem og Gaderne varre mørke, tænde Mustapha en Lygte og anraabte under mange Sukke Gud og Propheten om Beskyttelse, medens Mohammed gif utsaalmodigt frem og tilbage og saae til Doren. Endelig gif de ud af Huset, Mustapha snigende sig langsomt assled som en Snegl og Mohammed løbende forud som en Hare, saa at de næsten hele Tiden varer en heel Gades Langde fra hinanden. Birket-el-Fils Omgivelser ere nogle af de mærkværdigste i Cairo; Husene, der alle ere meget store, have kun nogle saa vinduer ud til Gaarden og lignende Borge; i alder Tider boede kun rige Tyrker og Araber

her; men nu er de te Dværte Kun sparsomt beboet. Imidlertid findes her endnu stedse mange øgtværdige Indvænere af den gamle Stamme og Tro, som leve indgetogen og haabe paa det gamle øgle moslemitske Regeringssystems Gjenindførelse. De krumme Gader, som dog ere bredere her end i de andre Dele af Staden, laae næsten ganske indhyllede i Skygge; thi Maanens Straaler, som spillede om de hoie Minareters Tinder, blev opfangede af Husenes store Fronter og de mange derpaa fremspringende Smaataarne og Kiosker, og kun hest og her udbræde Lyset sig paa Jorden i store firkantede Tærninger, der blev skilte fra hverandre af ligesaa mange lignende Skygger. Gaderne vare allerde øde, og kun sjeldent saae man Skinnet af en Lygte i det Fjerne. Deris Bei forte dem gjennem en Egn, der syntes at være ganske ubekoet, eg snart kom de ind imellem Pallader og Haver, over hvis hoie Mure Træer hængte ud, som forøgede Mørket endnu mere. Efterat de endelig havde naact Domens Huus og banget tre Gange paa Porten, blevre de indladte af Portneren, som betragede deres Ansigtet ved Skinnet af sin Lygte og sagde, at de skulde gaae igjennem Gaarden til den Dor, som de vilde finde aaben paa den ligeoversor liggende Side af Bygningem. Inde i Gaarden bemærkede de et klart Lys og gif efter dette, indtil de kom til en Dor, som stod paa vid Gab og forte ind til en Forhalle, hvor Ali syntes at være uddødt. Nu klej Mustapha lange far at gaae videre; men Mohammed traadte ind i Hallen, i Haab om at blive modtaget af en forekommende Djener, der vilde sige til ham: „Min Herrestinde lensges efter at see Dig; hvorfor har Du nolet saalænge?“ Da den